

gjort et Forsøg paa at lede dets Voktit ind paa den Vej. Der var den Gang her i Kjøbenhavn en vaagnende liberal Bevægelse inden for Højre, som kunde være udfoldet til noget, dersom den var bleven mødt med Forstaaelse og virkelig Støtte fra Folketinget. Ogsaa Biskop Monrad lod sig vælge ind i Rigsdagen med samme Tanker, og der blev da gjort en Række Forsøg paa at føre Folketinget ind paa Forhandlingens Vej; men det mislykkedes; og det var kun en Samling eller to derefter, at det ærede Medlem fra Møen stod som Ordfører for en Dagsorden, der affaar al Forhandling med den Motivering, at en Forhandling om Reformen med det nuværende Ministerium er ønskeløs. Jeg behøver ikke at minde det ærede Medlem om, at det dog er under den samme Regering, at det senere lykkes ham at indvi den Reformperiode, som han forleden betegnede endogsaa som lysende. Han talte om den i saa begejstrede Udtryk, at der vattedes Forestilling om noget lignende som Augustdagene i 1789. Jeg indrømmer, at disse lysende Reformere har jeg ikke alle støttet og ikke alle kunnet anse for lige fortræffelige. Jeg kunde f. Eks. ikke tilegne mig den Opfattelse, at Samfundets Frelse og fjerde Stands Frigørelse berøede paa, at der blev Vejlighed til at lave mere Ribsgelée og Pærevin — det var jo de Ting, der skulde være blandt de vigtigste Resultater af den store Skatterreform. Men for ikke at rippe op i disse gamle Stridsfager, som nu ere begravede, erkender jeg fuldt ud, at i disse Aar er der gennemført meget, som er brugbart og nyttigt; jeg tør dog ogsaa for mit Vedkommende uden Blussel se paa min Andel i det Arbejde, som er gjort, baade med Hensyn til Sager, der ere gennemførte, og med Hensyn til dem, hvor det endnu ikke er lykkedes at naa et Resultat. Der er imidlertid et Punkt, hvor jeg ser anderledes paa Reformarbejdet end det ærede Medlem. Jeg ønsker, at det Samarbejde, som finder Sted om Reformerne, skal finde Sted mellem alle Grupper, og at der skal tages ligeligt og retfærdigt Hensyn til alle berettigede Ansøuelser. Dette at føre Reformen igennem, hvorom Forstaaelse opnaas kun mellem enkelte Grupper, som tilfældigvis i Øieblikket udgøre en Majoritet, det er den Ting, jeg har tilladt mig at advare

imod. I andre Lande ligger der en Garanti mod Misbrug af en forbigaaende Majoritet deri, at Majoriteten kan skifte, og at der med den skiftende Majoritet ogsaa følger skiftende Regering. Det vil afholde fra at misbruge Magten, at man kan vente at blive mødt med Gengæld, naar den anden Part kommer til Roret. Men en saadan Garanti have vi ikke, og Betryggelsen for, at de Love, der vedtages, ere virkelig retfærdige, maa da søges deri, at de ere i Stand til at samle, i alt Fald den overvejende Del af Ansøuelserne fra begge Sider.

Siden jeg talte sidst, er der sket to Ting, som have bestyrket mig i den Opfattelse, at min Advarsel just paa dette Punkt ikke har været ubesøjet. Det ene er en Ytring, som kaldt fra det ærede Medlem for Møen forleden Dag. Han sagde, at ganske vist vilde han sætte Pris paa, at de Forslag, som han maatte fremsætte, skulde kunne finde almindelig Tilslutning; men hvis det viste sig, at man fra anden Side vilde stille en rent negativ Modstand imod dem, saa vilde der, lige som hidtil, blive handlet uden at spørge de andre om deres Vilje. Se, det var en Trusel, og en ildevarslende Trusel! Det er af de Ord, som ikke behøves for at støtte Reformbestræbelser, der virkelig vilde tage retfærdigt Hensyn til alle Sider. Det at stille en ren negativ Modstand mod et Forslag vil jo kun sige, at man ikke vil have det. Altsaa, jo mere ubehageligt et Forslag er, jo mere afsjort man derfor er dets Modstander, desto mere forberedt maa man være paa, at det netop da skal tvinges igennem. Og den anden Ting, der er sket, er, at det ærede Medlems Meningsfæller i det andet Ting have uden at blinke stemt for Regeringens Forslag om en Omlægning af Folketingsvalgrettsene. Dette Forslag er et rent Partiforslag, ensidigt og uretfærdigt, og det er just den Slags Love, hvis Vedtagelse aldeles sikkert vil bidrage til paany at grave Grøften dybere i Stedet for at kaste den til. — Lad mig til sidst til det ærede Medlem sige en Ting endnu. Han og hans Partifælle har i disse Dage med megen Beltalshed og Dygtighed forsvaret deres politiske Standpunkt. At de skulde have overbevist deres Modstandere, vente de formodentlig næppe selv; men jeg tror at turde sige, at alle erkende, at de have kæm-